

L.p.	Strefy techniczne i sanitarne.	Polityka przestrzenna, ustalenia planu miejscowego.
1.	1. Strefy komunikacji kolejowej. KKT	1. Ustalenia podstawowe. 1) Utrzymuje się podstawowy układ komunikacji kolejowej gminy Rzezawa, którą stanowią: a) zelektryfikowana linia kolejowa Kraków - Medyka, b) stacja PKP – Rzezawa, c) obiekty obsługi ruchu kolejowego. 2. Polityka przestrzenna. 1) Przestrzeganie ograniczeń związanych z zachowaniem odległości obiektów kubaturowych o różnych funkcjach od tras i urządzeń komunikacji kolejowej - zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 20 maja 2000 r. (zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia odległości i warunków dopuszczających usytuowania drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej, wykonywania robót ziemnych, budynków lub budowli w sąsiedztwie linii kolejowych oraz sposobu urządzania i utrzymywania zasłon odśnieżnych i pasów przeciwpożarowych). 2) Ze względu na warunki techniczne zw. z funkcjonowaniem linii kolejowej obowiązuje zakaz zabudowy nie zw. z obsługą ruchu kolejowego w pasie 20 m od granicy terenów kolejowych (strefa techniczna). 3) Ze względu na uciążliwość trasy kolejowej obowiązuje linia zabudowy - 120 m od skrajnego toru kolejowego (strefa uciążliwości). 4) W strefie uciążliwości poza terenami zw. z przebiegiem i obsługą trasy dopuszcza się zieleń izolacyjna parkową oraz uprawy specjalne - dogęszczanie obszarów K37ZI, ZP,RT,MUS – K44ZI,ZP,RT,MUS wyłącznie za zgodą i na warunkach określonych przez właściwego zarządcę. 3. Oznaczenie graficzne strefowe na rysunku planu: - strefa uciążliwości linii kolejowej: NR 17.
	2. Strefy komunikacji drogowej. KDT	1. Ustalenia podstawowe. 1) Droga krajowa - projektowana autostrada nr A 4 Kraków – Tarnów: a) klasa techniczna: A (autostrada), b) parametry techniczne - wg opracowań specjalistycznych, c) zasadnicze wyposażenie: - dwie jezdnie po dwa pasy ruchu - docelowo: dwie jezdnie po trzy pasy ruchu, d) szerokość w liniach rozgraniczających - wg rysunku planu, e) orientacyjne strefy oddziaływania: E - strefa oddziaływań ekstremalnych 20 m od krawędzi jezdni. A - strefa zagrożeń 50 m od krawędzi jezdni (ozn. na rys. planu). B - strefa uciążliwości 150 m od krawędzi jezdni (ozn. na rys. planu). 2) Droga krajowa nr 4 Kraków - Tarnów: a) klasa techniczna: GP (główna, ruchu przyspieszonego) - zgodnie z Zarządzeniem nr 17 Generalnego Dyrektora Dróg Publicznych z dnia 8 grudnia 2000 r. w sprawie ustalanie klas dróg krajowych, b) parametry techniczne: zgodnie z przepisami szczególnymi, c) szerokość w liniach rozgraniczających: 40 m, w dostosowaniu do linii zajętości terenu określonej do decyzji WZ i ZT przebudowy drogi krajowej na odcinkach, gdzie jest wymagana większa zajętość terenu – zgodnie z rysunkiem planu, d) linia zabudowy wg rysunku planu: - w terenach zabudowanych (przy dokonywaniu uzupełnień w zabudowie istniejącej) min. 40 m. od krawędzi jezdni pod warunkiem zapewnienia skutecznej ochrony przed oddziaływaniem drogi, po uzyskaniu pozytywnej opinii GDDKiA Oddział w Krakowie (strefa 17A), - w terenach niezabudowanych tj. min. 80 m od krawędzi jezdni (strefa 17B), 3) Droga powiatowa nr 43102 Bochnia - Uście Solne (klasa techniczna istniejąca – Z), a) klasa techniczna projektowana: GP (łącznik pomiędzy projektowanym węzłem autostradowym, a drogą krajową nr 4), b) parametry techniczne: - pas drogowy w liniach rozgraniczających - 30m zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Z 1999 r. nr 43, poz. 430), c) linia zabudowy: 40 m od krawędzi jezdni (ozn. na rys. planu jako strefa Nr 17 wzdłuż drogi).

L.p.	Strefy techniczne i sanitarne.	Polityka przestrzenna, ustalenia planu miejscowego.
		4) pozostałe drogi powiatowe KL. Z (zbiorcze): a) teren zabudowany: - szerokość jezdni: 6,5 - 7,0 m, - szerokość pasa drogowego w liniach rozgraniczających: min. 20,0 m, (15,0 - 20,0 m w szczególnych przypadkach), - odległość zabudowy od krawędzi jezdni: min. 8 m, b) teren niezabudowany: - szerokość jezdni: 5,5 - 6,0 m, - szerokość pasa drogowego w liniach rozgraniczających: min. 20,0 m, - odległość zabudowy istn. od krawędzi jezdni: w liniach zabudowy, - odległość zabudowy proj. od krawędzi jezdni: min. 20,0 m, 5) drogi gminne KL L (lokalne): a) teren zabudowany: - szerokość jezdni: 5,0 m - 6,0 m, - szerokość pasa drogowego w liniach rozgraniczających: min. 12,0 m, - odległość zabudowy od krawędzi jezdni: 6,0 m, b) teren niezabudowany: - szerokość jezdni: 5,0 - 5,5 m, - szerokość pasa drogowego w liniach rozgraniczających: min. 15,0 m, - odległość zabudowy istn. od krawędzi jezdni: w liniach zabudowy, - odległość zabudowy proj. od krawędzi jezdni: min. 15,0 m. 6) drogi gminne KL D (dojazdowe): a) teren zabudowany: - szerokość jezdni 4,5 - 5,0 m (dwupasowe), 3,0 - 3,5 m (jednopusowe), - szerokość pasa drogowego w liniach rozgraniczających: min. 10,0 m, (8,0 - 10,0 m w szczególnych przypadkach), - odległość zabudowy od krawędzi jezdni: 6,0 m, b) teren niezabudowany: - szerokość jezdni 5,0 - 5,5 m (dwupasowe), 3,0 - 3,5 m (jednopusowe), - szerokość pasa drogowego w liniach rozgraniczających: min. 15,0 m, - odległość zabudowy istn. od krawędzi jezdni: w liniach zabudowy, - odległość zabudowy proj. od krawędzi jezdni: min. 15,0 m. 7) drogi gminne KL D (O) dojazdowe osiedlowe: o niższych parametrach od dróg gminnych KL D dojazdowych – wg przepisów szczególnych. 2. Polityka przestrzenna. 1) Obowiązujące normy i zarządzenia: a) decyzja Wojewody Tarnowskiego o ustaleniu lokalizacji autostrady A-4 Kraków – Tarnów znak NBUA-7531/38/1-10/98 nr 1/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. i nr 2/98 z dnia 24 grudnia 1998 r. oraz decyzją Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast nr GP -1/A-4/25/EM-AŚ/98/86 z dnia 1.06. 1999r. b) zarządzenie nr 17 Generalnego Dyrektora Dróg Publicznych z dnia 8.12.2002 r. w sprawie ustalenia klas dróg krajowych, c) powiązania układu dróg niższej kategorii z drogą krajową – zgodnie z §9 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999 r. Nr 43, poz. 430), d) ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r Nr 71, poz. 838 z późn. zm.), e) Umowa Europejska o głównych drogach ruchu międzynarodowego (AGR), Genewa dnia 15 listopada 1985 r (Dz. U. 85.10.35) w sprawie lokalizacji reklam – wzdłuż drogi DK 4 reklamy nie powinny być lokalizowane w odległościach bliższych niż wyznaczona linia zabudowy, 2) Warunki lokalizacji inwestycji w terenach przylegających do drogi krajowej nr 4: a) zakaz stosowania zjazdów w terenach, gdzie szczegółowe warunki zagospodarowania wskazują inny sposób obsługi komunikacyjnej, b) w terenach już zagospodarowanych ilość zjazdów ograniczona, z możliwością ich stosowania w wyjątkowych przypadkach, pod warunkiem uzyskania zgody GDDKiA Oddział w Krakowie, c) odległości zabudowy: - dla zabudowy mieszkaniowej w terenach dotychczas niezagospodarowanych – poza strefą uciążliwości drogi wyznaczaną w planie, to jest min. 80 m od krawędzi jezdni,

L.p.	Strefy techniczne i sanitarne.	Polityka przestrzenna, ustalenia planu miejscowego.
		- w terenach zagospodarowanych, przy dokonywaniu uzupełnień w zabudowie istniejącej – min 40 m od krawędzi jezdni pod warunkiem zapewnienia skutecznej ochrony przed oddziaływaniem drogi, po uzyskaniu pozytywnej opinii GDDKiA Oddział w Kraków. d) lokalizacje stacji paliw przy drodze krajowej nr 4 powinny być uzależnione nie tylko od przepisów ochrony środowiska, ale również od zachowania zgodności z Rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r., w sprawie warunków technicznych jakimi powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Z 1999 r., nr 43, poz. 430). e) strategiczne tereny inwestycji perspektywicznych (strefa 21-UP,UC) położone przy drodze krajowej nr 4 wymagają opracowania koncepcji zagospodarowania dla całych obszarów w zakresie obsługi komunikacyjnej z wykluczeniem dostępu do drogi krajowej poprzez zjazdy – przy konieczności powiązania wewnętrznego układu komunikacyjnego z drogą krajową - koncepcja zagospodarowania tych terenów wymaga uzgodnienia z GDDKiA Oddział w Krakowie. f) tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej MUS usytuowane wzdłuż drogi krajowej w obrębie strefy uciążliwości 17B wymagają wydzielenia dla dojazdów dróg wewnętrznych z możliwością ich podłączenia do drogi krajowej nr 4, w miejscach wskazanych na rysunku planu, przy czym lokalizacje obiektów wzdłuż drogi krajowej nr 4 na terenach MUS w strefie nr 17B i na obszarach strategicznych w obrębie strefy 21-UP,UC winna być poprzedzona realizacją wewnętrznego układu komunikacyjnego oraz budową lub przebudową włączy do drogi krajowej na warunkach określonych przez GDDKiA Oddział w Krakowie. g) powiązania układu dróg niższej kategorii z drogą krajową zgodnie z §9 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430 z 1999r.), 4. Oznaczenie graficzne strefowe na rysunku planu. - A (proj. autostrada A4), - DK 4 (droga krajowa nr 4), - DP (drogi powiatowe), - DG-L (drogi gminne lokalne), - DG-D (drogi gminne dojazdowe), - DG-D (O) (drogi gminne dojazdowe, osiedlowe).
	3. Ścieżki rowerowe.	1. Ustalenia podstawowe. 1) Realizacja ścieżek rowerowych winna być poprzedzona projektem technicznym w nawiązaniu do istniejącej sieci tras i szlaków turystycznych lokalnych i ponadlokalnych z uwzględnieniem wartości przyrodniczych oraz kulturowo-krajobrazowych. 2. Polityka przestrzenna. 1) Projektowane ścieżki rowerowe sytuowane wzdłuż dróg publicznych winny przebiegać wydzielonych trasami w obrębie pasów drogowych za zgodą stosownego zarządcy drogi – zgodnie z przepisami szczególnymi. 2) Dopuszcza się sytuowanie ścieżek rowerowych wydzielonych trasami z terenów prywatnych (drogami wewnętrznymi) – szczególnie w rejonach o walorach rekreacyjnych. 3) Szerokość ścieżki rowerowej powinna wynosić: a) ok. 1,5 m – dla jednego kierunku, b) ok. 2,0 m – dla dwóch kierunków, c) ok. 2,5 m – gdy poza funkcją obsługi ruchu rowerowego pełni rolę ciągu pieszego. 3. Obowiązujące normy i zarządzenia. 1) Sytuowanie i kształtowanie ścieżek rowerowych winno być zgodne z Rozporządzeniem Ministra Turystyki i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych jakimi powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

L.p.	Strefy techniczne i sanitarne.	Polityka przestrzenna, ustalenia planu miejscowego.
2.	Strefy ochrony przed hałasem.	1. Ustalenia podstawowe. 1) Ustala się obowiązek ochrony akustycznej obszaru gminy. 2) Za obszary najbardziej zagrożone hałasem uznaje się tereny zabudowy jednorodzinnej, zagrodowej, rzemieślniczej oraz tereny wypoczynkowo-rekreacyjne. 2. Polityka przestrzenna. 1) Ustala się obowiązek ochrony przed hałasem poprzez: a) lokalizację obiektów mogących być uciążliwymi akustycznie dla otoczenia w miejscach do tego przeznaczonych, b) prawidłowe lokalizowanie parkingów, placów postojowych, przystanków autobusowych w stosunku do poszczególnych stref funkcjonalnych objętych ochroną przed hałasem (na obrzeżach, w pasach drogowych, w miejscach wydzielonych), c) realizowanie ekranów akustycznych wzdłuż tras komunikacyjnych uciążliwych dla otoczenia (krzewy, żywopłoty, ogrodzenia w formie ekranów akustycznych), d) przestrzeganie prawidłowo ustalonych linii zabudowy oraz korygowanie ich w wypadku przekroczeń natężeń hałasu (w wyniku badań kontrolnych), e) wyposażenie istniejącej zabudowy zlokalizowanej w sąsiedztwie dróg ponadlokalnych w tłumiące środki ochronne (potrójne szklenie okien, izolacje akustyczne ścian, usługi w parterach budynków piętrowych itp.), f) wykształcenie mechanizmów finansowania kontroli natężeń hałasu w poszczególnych strefach funkcjonalnych gminy, g) zobowiązanie jednostek organizacyjnych korzystających z maszyn lub urządzeń mogących powodować powstawanie wibracji, oddziałujących ujemnie na otaczające budynki i ludzi w budynkach, dla stosowania odpowiednich środków technicznych eliminujących lub ograniczających przenikanie wibracji do środowiska, h) ograniczenie przenikania hałasu i wibracji do środowiska przy wykonywaniu robót budowlanych polegających w szczególności na modernizacji i remoncie dróg. 2) Przy zmianie planu zagospodarowania przestrzennego, organ gminny rozgraniczając tereny o różnym przeznaczeniu, winien określić dla nich dopuszczalne poziomy hałasu (zgodnie z aktualnymi przepisami). 3) W przypadku braku planu zagospodarowania przestrzennego dopuszczalne poziomy hałasu dla danego terenu organ gminny winien ustalać na podstawie faktycznego stanu zagospodarowania i użytkowania terenu, w trybie przewidywanym aktualnym ustawodawstwem. 4) Przy prowadzeniu polityki przestrzennej należy stosować Rozporządzenie Ministra Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 13 maja 1998 r. – wykaz 1, wykaz 2 - § 17, tabela 5, L.p. 2.1., L.p. 2.2.

L.p.	Strefy techniczne.		Polityka przestrzenna, strategia rozwoju, wytyczne do planów miejscowych			
2.1.	Strefy ochrony przed hałasem.		Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez linie elektroenergetyczne oraz starty, lądowania i przeloty statków powietrznych – wykaz 1.			
	Przeznaczenie terenu		Dopuszczalny poziom hałasu wyrażony równoważny poziomem dźwięku A w dB			
			Drogi lub linie kolejowe* -także torowiska kolejowe poza pasem drogowym		Pozostałe obiekty i grupy źródeł hałasu	
			dzień przedział czasu odniesienia T= 16h	Noc przedział czasu odniesienia T= 8h	dzień przedział czasu odniesienia T= 8h	noc przedział czasu odniesienia T= 1h
	1.	A. Obszary A ochrony uzdrowiskowej. B. Tereny kompleksów szpitalnych na obrzeżach miasta i poza nim.	50	40	40	35
	2.	A. Tereny wypoczynkowo – rekreacyjne poza miastem. B. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. C. Tereny zabudowy związane ze stałym wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży. D. Tereny domów opieki. E. Tereny szpitali w miastach.	55	45	45	40
	3.	A. Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego. B. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami rzemieślniczymi. C. Tereny zabudowy zagrodowej.	60	50	50	40
	4.	A. Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ze zwartą zabudową mieszkaniową i koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.	65	55	55	45
			Na podstawie Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 13 maja 1998 r.			

L.p.	Strefy techniczne.		Polityka przestrzenna, strategia rozwoju, wytyczne do planów miejscowych.					
2.2.	Strefy ochrony przed hałasem.		Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez linie elektroenergetyczne oraz starty, lądowania i przeloty statków powietrznych – wykaz 2.					
	Przeznaczenie terenu.		Starty, lądowania oraz przeloty statków powietrznych			Linie elektroenergetyczne		
			Długotrwały średni poziom dźwięku A		Ekspozycyjny poziom dźwięku A	Pozostałe obiekty i grupy źródeł hałasu		
			Pora dnia przedział czasu odniesienia T=16h	pora nocy przedział czasu odniesienia T=8h	pora nocy	pora dnia przedział czasu odniesienia T=16h	pora nocy przedział czasu odniesienia T=8h	
	1.	A. Obszary A ochrony uzdrowiskowej. B. Tereny szpitali, domów opieki, zabudowy związanej ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży.	55	45	83	45	40	
	2.	A. Tereny zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej oraz zabudowy zagrodowej. B. Tereny wypoczynkowo - rekreacyjne poza miastem. C. Tereny zabudowy związane ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży. D. Tereny domów opieki. E. Tereny szpitali w miastach.	60	50	83	50	45	
			Na podstawie Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 13 maja 1998 r.					

L.p.	Strefy techniczne i sanitarne.	Polityka przestrzenna, ustalenia planu miejscowego.
3.	Strefy ochronne lokalnych ujęć wody, obszary ochrony źródeł, strefy techniczne sieci wodociagowych.	1. Ustalenia podstawowe. 1) Wprowadza się obowiązek generalnego uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej na obszarze gminy zgodnie z obowiązującymi przepisami. 2) Strefy ochronne ujęć wód na obszarze gminy Rzeszawa mogą być wyznaczone na wniosek i koszt właściciela ujęcia przez organ właściwy do wydania pozwolenia wodno-prawnego lub dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej, 3) Źródła o potencjalnych możliwościach wykorzystania lub tereny w obrębie rzek i potoków o przydatności dla realizacji ujęć wód (infiltracyjnych i innych) winny być chronione przed zabudową dla ew. wykorzystania w okresie perspektywicznym z uwzględnieniem rezerwy terenu dla wyznaczenia stosownych stref ochronnych. 2. Strefy oraz obszary ochronne - zasady ustawowe. (Prawo wodne Dz. U. Nr 115, poz. 1229 z 2001r) 1) W celu zapewnienia odpowiedniej jakości wody ujmowanej do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz zaopatrzenia zakładów wymagających wody wysokiej jakości, a także ze względu na ochronę zasobów wodnych, mogą być ustanawiane: a) strefy ochronne ujęć wody, b) obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych. 2) Strefę ochronną ujęcia wody, zwaną dalej "strefą ochronną", stanowi obszar, na którym obowiązują zakazy, nakazy i ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów oraz korzystania z wody. 3) Strefę ochronną dzieli się na teren ochrony: a) bezpośredniej, b) pośredniej. 4) Dopuszcza się ustanowienie strefy ochronnej obejmującej wyłącznie teren ochrony bezpośredniej, jeżeli jest to uzasadnione lokalnymi warunkami hydrogeologicznymi, hydrologicznymi i geomorfologicznymi oraz zapewnia konieczną ochronę ujmowanej wody. 5) Na terenie ochrony bezpośredniej ujęć wód podziemnych oraz powierzchniowych zabronione jest użytkowanie gruntów do celów nie związanych z eksploatacją ujęcia wody. 6) Na terenie ochrony bezpośredniej ujęć wód należy: a) odprowadzać wody opadowe w sposób uniemożliwiający przedostawanie się ich do urządzeń służących do poboru wody, b) zagospodarować teren zielenią, c) odprowadzać poza granicę terenu ochrony bezpośredniej ścieki z urządzeń sanitarnych, przeznaczonych do użytku osób zatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody, d) ograniczyć do niezbędnych potrzeb przebywanie osób niezatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody. 7) Teren ochrony bezpośredniej należy ogrodzić, a jego granice przebiegające przez wody powierzchniowe oznaczyć za pomocą rozmieszczonych w widocznych miejscach stałych znaków stojących lub pływających; na ogrodzeniu oraz znakach należy umieścić tablice zawierające informacje o ujęciu wody i zakazie wstępu osób nieupoważnionych. 8) Na terenach ochrony pośredniej może być zabronione lub ograniczone wykonywanie robót oraz innych czynności powodujących zmniejszenie przydatności ujmowanej wody lub wydajności ujęcia, a w szczególności: a) wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, b) rolnicze wykorzystanie ścieków, c) przechowywanie lub składowanie odpadów promieniotwórczych, d) stosowanie nawozów oraz środków ochrony roślin, e) budowa autostrad, dróg oraz torów kolejowych, f) wykonywanie robót melioracyjnych oraz wykopów ziemnych, g) lokalizowanie zakładów przemysłowych oraz ferm chowu lub hodowli zwierząt, h) lokalizowanie magazynów produktów ropopochodnych oraz innych substancji, a także rurociągów do ich transportu, i) lokalizowanie składowisk odpadów komunalnych lub przemysłowych, j) mycie pojazdów mechanicznych, k) urządzenie parkingów, obozowisk oraz kąpielisk, l) lokalizowanie nowych ujęć wody, ł lokalizowanie cmentarzy oraz grzebanie zwłok zwierzęcych. 9) Na terenach ochrony pośredniej ujęcia wody podziemnej, oprócz zakazów lub ograniczeń, o których mowa w pkt. 8) może być zabronione lub ograniczone: a) wydobywanie kopalin, b) wykonywanie odwodnień budowlanych lub górniczych.

L.p.	Strefy techniczne i sanitarne.	Polityka przestrzenna, ustalenia planu miejscowego.
		10) Na terenie ochrony pośredniej ujęcia wody powierzchniowej, oprócz zakazów lub ograniczeń, o których mowa w pkt. 8) może być zabronione lub ograniczone: a) lokalizowanie budownictwa mieszkalnego oraz turystycznego, b) używanie samolotów do przeprowadzania zabiegów rolniczych, c) urządzenie przyrz. kiszonkowych, d) chów lub hodowla ryb, ich dokarmianie lub zanęcanie, e) pojenie oraz wypasanie zwierząt, f) wydobywanie kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, a także wycinanie roślin z wód lub brzegu, g) uprawianie sportów wodnych, h) użytkowanie statków o napędzie spalinowym. 11). Na właścicieli gruntów położonych na terenie ochrony pośredniej może być nałożony obowiązek stosowania odpowiednich upraw rolnych lub leśnych, a także zlikwidowania nieczynnych studni oraz, na ich koszt, ognisk zanieczyszczeń wody. 12) Przy ustalaniu zakazów, nakazów i ograniczeń dotyczących użytkowania gruntów na terenie ochrony pośredniej należy uwzględnić warunki infiltracji zanieczyszczeń do poziomu wodonośnego, z którego woda jest ujmowana. 13) Teren ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych obejmuje obszar zasilania ujęcia wody; jeżeli czas przepływu wody od granicy obszaru zasilania do ujęcia jest dłuższy od 25 lat, strefa ochronna powinna obejmować obszar wyznaczony 25-letnim czasem wymiany wody w warstwie wodonośnej. 14) Teren ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych wyznacza się na podstawie ustaleń zawartych w dokumentacji hydrogeologicznej tego ujęcia. 15) Strefę ochronną ujęcia wód powierzchniowych określa się tak, aby trwale zapewnić jakość wody zgodną z przepisami oraz aby zabezpieczyć wydajność ujęcia wody. 16) Strefę ochronną wyznacza się na podstawie wyników przeprowadzonych badań hydrologicznych, hydrograficznych i geomorfologicznych obszaru zasilania ujęcia. 17) Strefa ochronna ujęcia wody z potoku górskiego lub z górnego biegu rzeki może obejmować całą zlewnię cieku powyżej ujęcia wody. 18) Obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych, zwane dalej "obszarami ochronnymi", stanowią obszary, na których obowiązują zakazy, nakazy oraz ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów lub korzystania z wody w celu ochrony zasobów tych wód przed degradacją. 19) Na obszarach ochronnych można zabronić wznoszenia obiektów budowlanych oraz wykonywania robót lub innych czynności, które mogą spowodować trwałe zanieczyszczenie gruntów lub wód, a w szczególności lokalizowania inwestycji zaliczonych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. 20) Obszar ochronny ustanawia, w drodze rozporządzenia, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, na podstawie planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. 3. Sieci wodociągowe. 1) Sieci wodociągowe winny być realizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami: a) odl. wodociągu magistralnego do $\phi 500$ od zabudowy: min. 5,0 m, b) odl. wodociągu rozdzielczego do $\phi 250$ od zabudowy: min. 3,0 m, 2) Wszelkie odstępstwa od zasad ustawowych należy uzgodnić z właściwym zarządcą. 4. Polityka przestrzenna. 1) Strefy ochronne ujęć wody na obszarze gminy z udzielonym pozwoleniem wodnoprawnym: a) dec. Starosty Powiatu Bocheńskiego z dnia 17 lipca 2000 r., znak: OS.H.6224/19/4 /2000, na pobór wód podziemnych dla potrzeb Gospodarstwa Szkółkarskiego w Jodłówce ze studni wierconej zlokalizowanej na terenie tego Gospodarstwa, ważne do 31.12.2010 r. – strefa ochrony pośredniej nie została wyznaczona, strefa ochrony bezpośredniej: obszar 0,09 ha (30,0 x 30,0m) w granicach ogrodzenia, b) dec. Woj. Tarnowskiego z dnia 22 stycznia 1977 r., znak: LRS gw-p-R-7211/2/76, w sprawie udzielenia pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód podziemnych dla potrzeb fermy hodowlanej Krakowskich Zakładów Drobiarskich w Krakowie dla studni głębinowych nr 1 i 2 zlokalizowanych na terenie fermy we wsi Okulice – strefy ochrony bezpośredniej stanowią obszary: - dla studni NR 1 – 10,0 m x 10,0 m (w granicach ogrodzenia), - dla studni NR 2 – 20,0 m x 20,0 m (w granicach ogrodzenia), strefy ochrony pośredniej o zasięgu 20 m od stref ochrony bezpośredniej, c) w strefach ochrony bezpośredniej studni S – I w Jodłówce oraz studni NR 1 i NR 2 w Okulicach obowiązuje zakaz użytkowania gruntów do celów nie związanych z eksploatacją ujęcia wody,

L.p.	Strefy techniczne i sanitarne.	Polityka przestrzenna, ustalenia planu miejscowego.
		d) w strefach ochrony studni NR 1 i NR 2 w Okulicach obowiązują zakazy: - zakładania cmentarzy, - wykonywania wierceń i odkrywek, - gromadzenia ścieków i składowania odpadków, które mogą spowodować zanieczyszczenie wód, - wykonywania jakichkolwiek innych robót lub czynności, które mogłyby zmniejszyć użyteczność wody, - stosowania środków ochrony roślin oraz nawożenia gruntów nawozami mineralnymi lub naturalnymi. 2) Decyzja Woj. Tarnowskiego z dnia 4 czerwca 1997 r., znak: OS.VI.3.6210/52/97, w sprawie terminu ważności pozwolenia wodno-prawnego wyd. dec. Woj. Tarnowskiego z dnia 22 stycznia 1977 r, znak: LRS gw-p-R-7211/2/76, określa termin ważności decyzji do dnia 31.12.2005 r. 5. Ustalenia graficzne strefowe na rysunku planu: - nie wyznacza się graficznie.
4.	Strefy oddziaływania oczyszczalni ścieków, wysypisk śmieci, strefy techniczne sieci kanalizacyjnej.	1. Ustalenia podstawowe. 1) Obowiązuje ochrona obszaru gminy przed niekorzystnym oddziaływaniem urządzeń sanitacyjnych. 2) Ustala się obowiązek prowadzenia właściwej gospodarki wodno-ściekowej, szczelnego systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków oraz odpowiedniego systemu gromadzenia, utylizacji i wywozu odpadów komunalnych, przemysłowych i niebezpiecznych z obszaru gminy. 2. Polityka przestrzenna. 1) Lokalizacja obiektów i sieci służących odprowadzaniu i oczyszczaniu ścieków oraz sytuowanie wysypisk śmieci winny być podporządkowane wymogom szeroko pojętej ochrony obszaru (oczyszczalnie ścieków, przepompownie ścieków, zlewnie, sieć kanalizacyjna). 2) Strefy sanitarne oraz postulowane obszary ograniczonego użytkowania (o.o.u.) dla urządzeń infrastruktury sanitarnej. a) Istniejące oczyszczalnie ścieków: wieś Borek - A 12NO (oczyszczalnia istniejąca do rozbudowy) przepustowość $Q_1 = 190 \text{ m}^3/\text{d}$, wieś Rzezawa - K 31NO przepustowość $Q_1 = 50 \text{ m}^3/\text{d}$ (oczyszczalnia w perspektywie do przekształcenia na przepompownie ścieków), b) Projektowane oczyszczalnie ścieków: wieś Borek - A 12NO (oczyszczalnia istniejąca do rozbudowy): projektowana przepustowość $Q_p = 400 \text{ m}^3/\text{d}$, postulowany o.o.u. – 100 m. wieś Okulice - I 8NO, projektowana przepustowość $Q_p = 500 \text{ m}^3/\text{d}$, postulowany o.o.u. - 130 m. wieś Bratucice – B 8NO, projektowana przepustowość $Q_p = 500 \text{ m}^3/\text{d}$, postulowany o.o.u. - 130 m. lokalizacja alternatywna: do oczyszczalni I 8NO - we wsi Okulice. 3) Pozostałe strefy sanitarne: - zlewnie ścieków, przepompownie ścieków – w zależności od rodzaju urządzenia, - składowanie nieczystości stałych w terenie i na pola asenizacyjne: do 1000 m - dla obecnego składowiska odpadów komunalnych z rezerwą na rozbudowę określa się postulowany o.o.u. 500 m od granicy terenu składowiska. 4) Sieć kanalizacyjna. a) Sieć kanalizacyjną należy realizować zgodnie z obowiązującymi przepisami w uzgodnieniu z właściwym zarządcą sieci. 5) Zabrania się wprowadzania ścieków do: a) wód podziemnych, b) śródlądowych wód powierzchniowych i do ziemi, jeżeli byłoby to sprzeczne z wymogami wynikającymi z ustanowienia strefy ochronnych źródeł i ujęć wody, c) śródlądowych wód powierzchniowych w obrębie zorganizowanych kąpielisk i plaż publicznych oraz w strefie 1 km od ich granic, d) jezior bezodpływowych, e) jezior i ich dopływów na odcinkach 3 km od ujęcia do jeziora, jeżeli dotychczas ścieki nie były do nich wprowadzane, f) ziemi na obszarach płytkiego występowania użytkowanych wód podziemnych przykrytych utworami przepuszczalnymi.

L.p.	Strefy techniczne i sanitarne.	Polityka przestrzenna, ustalenia planu miejscowego.
		6) Przy wprowadzaniu ścieków do wód płynących, stojących, ziemi i cieków wodnych stanowiących urządzenia melioracji wodnych winny być spełnione wymagania ustawowe wartości wskaźników zanieczyszczeń - zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z 29 listopada 2002 roku w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego. 3. Oznaczenie graficzne strefowe na rys. planu: - tereny rolne w strefach oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów RT, strefa NR 17
5.	Strefy sanitarne cmentarzy.	1. Ustalenia podstawowe. 1) Dla terenów cmentarzy obowiązują następujące ograniczenia: a) odległość od obszarów zabudowy wyposażonych wyłącznie w studnie indywidualne – 150 m. b) odległość od obszarów zabudowy wyposażonych w zbiorcze sieci wodno-kanalizacyjne – 50 m. 2) W obrębie stref sanitarnych cmentarzy obowiązuje zakaz zabudowy kubaturowej, dopuszcza się zieleni parkową oraz uprawy specjalne – uzgodnione ze służbami ochrony sanitarnej. 2. Polityka przestrzenna. 1) W prowadzeniu polityki przestrzennej należy kierować się Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dn. 25 sierpnia 1959r. (Dz. U. nr 52, poz. 315) lub innymi obowiązującymi przepisami. 3. Oznaczenie graficzne strefowe na rys. planu: - tereny rolne w strefach sanitarnych cmentarzy: RT, strefa NR 17.
6.	Strefy gazociągów.	1. Ustalenia podstawowe. 1) Na obszarze gminy utrzymuje się istniejące sieci i urządzenia gazownicze przesyłowe i rozdzielcze oraz sieci magistralne przesyłowe. 2) Sieci i urządzenia gazownictwa na obszarze gminy: a) gazociągi wysokoprężne: - DN 500 mm PN 6,3 MPa relacji Łukanowice - Węgrzce (nowa realizacja), - DN 500 mm PN 6,3 MPa relacji Łukanowice - Węgrzce (stary), - DN 250 mm PN 6,3 MPa relacji Łukanowice - rz. Raba, - DN 250/150/80 mm PN 6,3 MPa odgałęzienie do kopalni gazu Dąbrówka, - DN 80 mm PN 6,3 MPa odgałęzienie do kopalni gazu Grądy Bocheńskie, - DN 50 mm PN 6,3 MPa odgałęzienie do kopalni gazu Borek, - DN 65 mm PN 6,3 MPa odgałęzienie do stacji red.-pom. Dąbrówka, - DN 50 mm PN 6,3 MPa odgałęzienie do stacji red.-pom. Rzezawa, - linia magistralna, przesyłowa ϕ 250 mm, CN - 4,0 MPa, - gazociąg eksploatacyjny ϕ 250 mm, CN - 4,0 MPa z ośrodków grupowych zbioru gazu kopalni „Dąbrówka” b) gazociągi średnioprężne: - gazociągi ϕ 32 mm - ϕ 150 mm zasilane poprzez stację redukcyjno-pomiarową: - z odwiertów gazu ziemnego gazociągami ϕ 50 mm, CN - 6,4 MPa, - z gazociągu tranzytowego ϕ 250 mm, CN - 4,0 MPa, - z gazociągu średniego ciśnienia ϕ 40 mm, ϕ 50 mm, ϕ 100 mm z sąsiednich gmin. c) stacje redukcyjno-pomiarowe: - wieś Dąbrówka - ozn. na rys. planu D 5EG, o wydajności $Q = 3200 \text{ Nm}^3/\text{h}$, - wieś Rzezawa - ozn. na rys. planu K 6EG, o wydajności $Q = 1500 \text{ Nm}^3/\text{h}$. - dla stacji redukcyjno-pomiarowych obowiązują minimalne odległości określone na podstawie Rozporządzenia Ministra Przemysłu z dnia 24.06.1989 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz. U. Nr 45 z dnia 26 lipca 1989 r. poz. 243 tabela nr 4 – kolumna 8). d) ośrodki grupowe zbioru gazu: - wieś Jodłówka - ozn. na rys. planu F 6EG, - wieś Dąbrówka - ozn. na rys. planu D 4EG, - wieś Borek - ozn. na rys. planu A 4EG. e) odwierty nafty i gazu ziemnego: - 50 m wokół odwiertu, bez prawa zabudowy terenu, - oznaczenie na rys. planu: EGo-nr, f) sieci rozdzielcze: - ϕ 32 mm - ϕ 100 mm.

L.p.	Strefy techniczne i sanitarne.	Polityka przestrzenna, ustalenia planu miejscowego.			
		2. Polityka przestrzenna. 1) Gazociągi wysokiego ciśnienia (strefy bezpieczeństwa): a) dla wymienionych w pkt. 2), pp. a), gazociągów, których operatorem jest R.O.P. w Tarnowie, na podstawie Rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 listopada 1995 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz. U. Nr 139 poz. 686, zał. Nr 2) zostały ustalone następujące odległości:			
		Nazwa gazociągu	Średnica nominalna gazociągu DN (mm)	Rodzaj obiektów technicznych	
				Minimalna odległość zewnętrznej krawędzi gazociągu wysokiego ciśnienia od obiektów terenowych w (mm)	
		Łukanowice - Węgrzce Łukanowice - Tworzeń Łukanowice - Węgrzce Kopalnia Dąbrówka gazociągi magistralne Pozostałe gazociągi - odgałęzienia	DN 500 DN 500 DN 250 DN 250/150 DN 65, DN 50	Budynki użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego - odl. od granicy terenu.	Budynki mieszkalne zabudowy jedno- i wielorodzinnej - od rzutu budynku.
				30,0	16,0
				30,0	16,0
				15,0	15,0
				15,0	15,0
				15,0	15,0
				15,0	15,0
				b) zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2000 r. w sprawie warunków technicznych, jakimi powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych (Dz. U. OO.98 1067 z dnia 17 listopada 2000 r.), Dział IV Rozdział 2 § 106.1 poz. 3, zbiorniki i rurociągi technologiczne w stałych stacjach paliw płynnych nie mogą być instalowane w odległości mniejszej niż 40 m od gazociągów wysokiego ciśnienia, c) zgodnie z Ustawą o drogach publicznych z dnia 21 marca 1985 r. (Dz. U. Nr 71 poz. 838 z 2000 r. z późniejszymi zmianami) odległość nowobudowanych dróg od gazociągów wysokiego ciśnienia na terenie zabudowy miast i wsi powinna wynosić: - 30 m dla autostrady, - 20 m dla drogi ekspresowej, - 10 m dla drogi krajowej, - 8 m dla drogi wojewódzkiej i krajowej, - 6 m dla drogi gminnej, d) w strefach technicznych (bezpieczeństwa) gazociągów wysokoprężnych (minimalna odległość liczona w obie strony od gazociągu), tereny mogą być uprawiane rolniczo lub ogrodniczo - drzewa i krzewy mogą być sadzone w odległości min. 5 m od zewnętrznej ścianki gazociągu.	

L.p.	Strefy techniczne i sanitarne.	Polityka przestrzenna, ustalenia planu miejscowego.
		2) Gazociągi niskiego i średniego ciśnienia (strefy bezpieczeństwa): a) min odległości zewnętrznej krawędzi gazociągu niskiego i średniego ciśnienia do Cn - 0.4 MPa (zał. nr 1 do Dz.U. nr 139/95 i Dz.U. nr 34/65) od obiektów terenowych takich jak: - budynki (rzut obiektu w poziomie terenu) - 1.5 m., - przewody kanalizacyjne i wodociągowe mające połączenie z pom. dla ludzi i zwierząt - 1,5m, - stacje transformatorowe do 15kV (napowietrzne) - 4,0m, - stacje transformatorowe do 15kV (zasilane kablami) - 5,0m, - kable ziemne energetyczne o napięciu: do 15kV - 0,5m, - powyżej 15kV - 1,0m, - napowietrzne linie energetyczne o napięciu: do 1kV - 0,5m, - od 1kV – 30kV - 0,4m. - od 30kV – 110kV - 8,0m, - powyżej 110kV - 15,0 m. 2) Ze względu na zmienne uwarunkowania dotyczące odległości od projektowanych w rejonie gazociągów obiektów o różnych funkcjach i zespołów osadniczych o różnej intensywności zabudowy należy każdorazowo dla projektowanych obiektów potwierdzić strefę bezpieczeństwa z właściwym zakładem gazowniczym – w strefach bezpieczeństwa może występować zieleń niska oraz uprawy rolne lub ogrodnicze bez prawa zabudowy, dotyczy to również odwiertów nafty i gazu. 3) Projekty budowlane obiektów krzyżujących się z gazociągami wysokiego ciśnienia lub zbliżających się do nich, należy wykonywać w mapach posiadających klauzulę Ośrodka Dokumentacji Geodezyjno - Kartograficznej i przedkładać do uzgodnienia w R.O.P. w Tarnowie. 4) Dodatkowych informacji odnośnie gazowej sieci rozdzielczej w gminie Rzeszawa może udzielić Zakład Gazowniczy w Tarnowie, który jest operatorem tych sieci. 5) Przy prowadzeniu polityki przestrzennej należy kierować się obowiązującymi przepisami. 3. Oznaczenie graficzne strefowe na rysunku planu: - strefa techniczna gazociągu wysokoprężnego: NR 17 - EG ϕ 500, - strefa techniczna gazociągu wysokoprężnego: NR 17 - EG ϕ 250.
7.	Strefy sieci elektroenergetycznych.	1. Ustalenia podstawowe. 1) Sieci elektroenergetyczne na obszarze gminy: a) linie napowietrzne najwyższego napięcia 110 kV, b) linie napowietrzne średniego napięcia 15kV, c) linie napowietrzne najniższego napięcia 380/220V, d) linie kablowe najniższego napięcia 380/220V, e) stacje transformatorowe. 2) Strefy ochronne sieci elektroenergetycznych. a) Linie napowietrzne 110 kV: - strefa ochronna na obszarach lokalizacji budynków mieszkalnych, szpitali, internatów, żłobków, przedszkoli itp. (natężenie 1 kV/m. na wysokości 1,8 m od poziomu ziemi): min 14,5 m od rzutu poziomego skrajnych przewodów, tzn. przy uwzględnieniu gabarytu słupów i długości wysięgników dla linii dwutorowych: min. 25 - 30 m od osi słupa, - strefa ochronna na obszarach lokalizacji budynków niemieszkalnych przeznaczonych na pobyt ludzi nie przekraczający 8 godzin (natężenie pola 10 kV/m. na wysokości 1,8 m od ziemi) min 4 m licząc od rzutu poziomego skrajnych przewodów, tzn. przy uwzględnieniu gabarytu słupów i długości wysięgników dla linii dwutorowych: min. 15+20 m od osi słupa, - na rysunku planu oznaczono zasięg maksymalnej strefy ochronnej, t.j. 30 m po obu stronach od osi sieci. b) Linie napowietrzne 30kV, 15kV: - strefa ochronna - 6 m od rzutu poziomego skrajnych przewodów, - strefa ochronna - 8 m od osi słupa. c) Linie napowietrzne 380/220 V: - strefa ochronna - 2,5 m od gabarytu obiektu. d) Linie kablowe 380/220 V: - strefa ochronna - 0,5 m od fundamentu obiektu. e) Stacje transformatorowe 15/0,4 kV: - strefa ochronna - 6 m od istniejącej i projektowanej zabudowy.

L.p.	Strefy techniczne i sanitarne.	Polityka przestrzenna, ustalenia planu miejscowego.
		2. Polityka przestrzenna. 1) Wszelkie działania inwestycyjne w obrębie stref ochronnych należy uzgodnić z właściwym zakładem i rejonem energetycznym. 2) Istniejące i nowe urządzenia elektroenergetyczne znajdujące się w terenach, których przeznaczenie ulega zmianie muszą odpowiadać normom i przepisom ochrony przeciwporażeniowej zgodnie z nowym przeznaczeniem terenu. 3) W pasach napowietrznych linii elektroenergetycznych tereny zielone winny być zagospodarowane zielenią niską. 4) Zaleca się wykorzystanie potencjalnych możliwości zastosowania źródeł kogeneracji rozproszonej w obiektach typu: szkoły, ośrodki zdrowia, urzędy, wysypiska śmieci – celem łącznej produkcji ciepła i energii elektrycznej. 5) Przy sporządzaniu bilansu energetycznego zapotrzebowania mocy elektrycznej dla odbiorców komunalnych dla celów bytowych (bez ograniczenia i cw) należy przyjąć wartość mocy 6kW przy przyłączach 3 fazowych oraz 4kW dla przyłączy 1 fazowych - w przypadku wykorzystywania energii elektrycznej dla celów grzewczych powyższą moc należy powiększyć o planowaną moc zainstalowanych urządzeń, dla określenia ilości stacji transformatorowych należy przyjmować możliwość zabudowy transformatora o mocy 400 kVa przy stacjach napowietrznych oraz 630 kVa - przy stacjach wnetrzowych. 6) Przy planowaniu terenów pod infrastrukturę elektroenergetyczną dla stacji wnetrzowych należy przewidzieć teren o wymiarach 5x5 m z możliwością dojazdu specjalistycznego sprzętu do obsługi ww urządzeń. 7) Do obliczeń sieciowych należy stosować współczynniki jednoczesności obowiązujące w ZET S.A. 8) Odległość zabudowy od elektroenergetycznych linii napowietrznych określa norma PN-E-05100-1, od elektroenergetycznych linii kablowych norma PN-76-E-05125 - dla linii SN występują strefy ograniczonej zabudowy, przypadki zbliżeń i krzyżowań należy uzgadniać indywidualnie w ZET S.A. 9) Istniejące i nowe urządzenia elektroenergetyczne znajdujące się na terenach, których przeznaczenie ulega zmianie muszą odpowiadać normom i przepisom ochrony przeciwporażeniowej - zgodnie z nowym przeznaczeniem terenu. 10) W przypadku wystąpienia kolizji projektowanej zabudowy z urządzeniami elektroenergetycznymi, usunięcie kolizji będzie możliwe po uzyskaniu warunków przebudowy oraz zawarciu umowy na przebudowę z ZET S.A. 11) Dostarczanie energii elektrycznej dla projektowanej zabudowy będzie możliwe po wybudowaniu odpowiednich urządzeń zasilających – szczegółowe warunki przyłączenia zostaną określone przez Zakład Energetyczny Tarnów S.A. ul. Lwowska 72-96b po wystąpieniu inwestora z wnioskiem o określenie warunków przyłączenia. 12) Obowiązujące normy i zarządzenia. a) PN - E- 05100-1 z 1998 roku (odl. zabudowy od elektroenergetycznych linii napowietrznych), b) PN - 76/E- 05125 (odl. zabudowy od elektroenergetycznych linii kablowych), c) Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 11 sierpnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ochrony przed promieniowaniem szkodliwym dla ludzi i środowiska, dopuszczalnych poziomów promieniowania w środowisku oraz wymagań przy wykonywaniu pomiarów kontrolnych promieniowania. 3) Oznaczenie graficzne strefowe na rysunku planu: - strefa Nr 17: EE 15kV, EE 110kV,

L.p.	Strefy techniczne i sanitarne.	Polityka przestrzenna, ustalenia planu miejscowego.
8.	Strefy sieci telekomunikacyjnych.	1. Ustalenia podstawowe. 1) Strefy ochronne linii teletechnicznych napowietrznych i kablowych. c) 4m – gdy linia przebiega nad polami i wjazdami do domów, d) 5m – gdy linia krzyżuje się z drogami i wjazdami do domów, e) 1m – odległość słupów linii teletechnicznej od gazociągu. 2. Polityka przestrzenna. 1) Wszelkie działania inwestycyjne w obrębie stref ochronnych należy uzgadniać ze stosownym zarządcą sieci i urządzeń. 3. Obowiązujące normy i zarządzenia: 1) PN - E – 05100 – 1 z 1998 roku, 2) Zarządzenie Ministra Łączności z dnia 12 marca 1992r. (Monitor Polski nr 13, poz. 94, poz. 95), 3) Zarządzenie Ministra Łączności z dnia 2 września 1997r. (Monitor Polski nr 59, poz. 567), 4) Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2000 r Nr 71, poz. 838, zm. Nr 86, poz. 958), 5) BN-76/8984-09, 6) BN-89/8984-17/03.